

בשם רבני אליהו ז"ל, וקצת משמע בירושלמי כפי בתרא
 דמגילה דאסור, רקאמר התם מהו לכתוב תרתוי תלת מילין
 פן פסוקא, ומייתיה התם ר' טונא שלח כתב לרי' אושעיא,
 ראשיתך מצעזע היתה מאד ישנא אחיתך" משמע שלא היה
 כותב אלא אגרת שלומים ולא לררשא ואפי' היה מהפך
 הכתוב כדי שלא לכתוב המקרא כסדר, ומיהו מביא שם כמה
 דברים אחרים שהיו כותבין לדרשא, רקאמר התם מר עוקבא
 שלח לריש גלותא דהוה רמך וקאי כבודין, מ"י כשוכבו
 ובקטו היה מוסרין לפניו ושלח ליה, ישראל אל תשמח
 בעמים אל גילי, ר' ירמיה שלח כתב לרי' יורן, לשניא את
 ואחביך ולהאכה את שונאיך, ואי'ת הא אמרין' בהקומין רבה
 ופ'ת דמגילה דתפילין אין צריכין שרטוט, והלא אפי' ג'
 חיבות צריכין שרטוט, וארי'ת דלא בעי שירטוט בין כל שיטה
 ושיטה, אבל בעשה שירטוט א' למעלה וכותב תחתיו כמה
 שיפין, ועד אמר ר'ת דאפילו להחמיר אין לשרטט תפילין
 על כל שיטה ושיטה, כראמרי בירושלמי פ' כמה מדליקין כל
 הפטור מן הדבר ועשה נקרא הדיום, וכן משמע בפ' הקומין
 רבה מרקאמר התם תפילין אי'צ שירטוט, ופורין עלה מהא
 דתניא מ"ת ותפילין שבלו אין עשין מהם מוזה למי שאין
 שרירדים מקדושה חמרה לקדושה קלה, אין מורידים עושי'
 והא מוזה בעי שירטוט, ומשני תנאי הוא, ולא משני הכא
 במאי עסקינן במשורטטין משמע דאין רגילות כלל לשרטט
 תפילין והייט משום דנקרא הדיום, ונראה דרוקא מתפילין
 פריך דהנהו לא בעי שרטוט, אבל מ"ת בעי שרטוט, וכן תני'
 בריש מס' סופרים הלכה מפרגלי בקנה וכותבי ברוי, ועד
 קתני התם ואינו רשאי לכתוב אלא אי'כ סרגל יריעה שאינה
 מסרגלת פסולה ואמרי' נמי בפ"ק דמגילה דברי שלום ואמת,
 פלמד צצריכה שירטוט כמאתהה של תורה, ואמרי' נמי בירושלמי
 נאמר כאן דברי שלום ואמת ונאמר להלן אמת קנה ולא תמכור
 מה להלן צצריכה שרטוט אף כאן צצריכה שרטוט, ומה להלן ניתנה
 לדרש אף כאן ניתנה לדרש, ותפילין נמי אמ אמי יכול לכוין לריש
 כתיבוא אי'כ משורטט על כל שיטה ושיטה צריך לשרטט
 משום זה אלי ואנוהו ולא שייך כאן פטור מן הדבר ושיטה:
זכוב מצא לה נימא מצא לה, תרווייהו משמעני מתונה
 עליו פלגשו לשין ונת ולשון סוין, ואי'ת אמאי לא הוי
 ונת משם, וארי'ת מדהלך להחזירה ואפי' פלגשים, לא היה
 דרנם להחזיר אחר ונתם כדכתי' בא א' פלגשי אביך, ותהיינה
 צורות אלמנט חיות עד יום שבתם:

נימא מצא לה, ואי'ת הא אמרינן כמנהרין פ' כי'ג שלא
 היה להן לבנות ישראל שער לא בית השחי ולא בית
 הערות, וי"ל כדמשום התם נבי חמר דבת יפה תואר היתה,
 הי' אי'כא למיטר כהן פלגש רת יפה תואר היתה או ינורה,
 ות' כיון שלא היה להם שערות היתה איה' מצוי בהן הבאת
 סימנין, י"ל שמא נטמות היה להם, אי'ג שערות קטנות וטועמי'
 היו ולא היה להם ריבוי שערות שיוכל לבוא לירי' כרות שפכה
 עד שחפא וניבא עליהן יעשי' וה' פתחן יערה דרדשינן לה
 בפ' כמה אשה שנעשו פתחיהן בעירות:

נימא מצא והקפיד, ות' ודילמא אי'כ אי'כנס מפי עיי ר'
 ונתן, וי"ל רבינן שהקפיד על כך היה ידוע ומפורסם
 לעולם, אבל זכוב שלא הקפיד לשלחה בכך לא נתפרסם הדבר
 ואי'כ ברוח הקודש אמרו, ומ"ם אלו ואלו דברי אלקים חיים
 כשמצא נימא הקפיד על שניהם:

שלש עבירות, ר"ח גרים ג"ע שיר חלולי השם ושלשתן היו
 כפלגש בנגמ' ולהכי לא חשיב אבר מן החי דכסמין:
 דף ז ע"א. **הלשכת** והערב עליהם לבית המדרש, לשון דום
 דדיש כמו דמוסי חסה, ואעי'ג דאמרינן
 בב"ק כל המוסר ריט על חבירו הוא נענש תחילה, הא אמרינן
 התם והוא רואת ליה דינא כארעא והכא לא היה ליה דינא,
 אי'ג לא היה מוסר רין עליהם אלא אי'ל להשכים ולהעריב
 לעסקו בתורה מתוך זה יהו כליון:
זמרא טמא לן דאסור, כי והוא שכתבתיו לעיל בירושלמי

דהוה קאי ורמך בוסרין, שהיה מרבה להתענג ביותר
 ולשורר לפניו, ורש"י פ' ורשורר בנות המשתה וכן משמע
 מדפריך ולישלח להו, כשיר לא ישתו יין, ומה שנוהגים עתה
 בשעת סעודה כחופה לשורר שיר של מצוה, כזה שהוא
 לשבח חתן וכלה שרי, וכן כתב רי"ף ז"ל בכרכות פ' אין
 עומדין, פ' גאון הא דאמרי' יומרא דום' אמור כגון נגינות
 של אהבת אדם לחבירו ולשבח הויפה ביופי, אבל דברי שירות
 ותשבחות, וזכרון חסדיו של קנים הקפידה אין אדם מישארל נמנע
 מואת, ומנהג כל ישראל לאומרם בכית חתנים ובכית המשתאות
 בקול נגינות ובקול שמחות ולא ראינו מי שממחה בזאת:
 ע"כ עמרות חתנים, לא מיירי בעמרות שמנחים על ראשו
 של אדם, דהא אמרי' לה כל' בתרא דסימא לה' שנו אלא
 של וורד או של הדם, אבל כל' כהן אלא חילת מותר
 ואין דרך לעשות עמרה של קנים להשיט בראשו של אדם,
 אלא כעין כיפה עשוי שקריין שולמא והוא כעין קרייתא
 דמנמנמא כלהא בה, ובראש כל אדם לאי דוקא בראשו ממש
 אלא למעלה מראשו, והא דקרי ליה עמרות אשכחן כי האי
 גינא כמ"ם מרות דחנן ושרשרות של זהב היו קבועות באלום
 שבהם עולין ורואין את העמרות שבחלונות שני' והעמרות
 תהיה לחלום ולמטובה, ופי' הגאונים ז"ל דהיינו כעין כיפות
 מזהבות שששין בחלונות והוא קרא דמייתיה הכא כתיב
 בנבואת זכרי' וכתוב גמי' ויש ולקחת כסף וזהב ועשית
 עמרות ושמת בראש היושע, ויש לפרש דישבת בראש לא
 קאי אעמרות, אלא תרי עניני גינאו ולקחת כסף וזהב ועשית
 עמרות, ונש' זה תעשה ושמת בראש יהושע, שתמנה יהושע
 להיות בראש אחיו לכ"ג, מיהו משמע הכא עמרות דומיא
 דמצנפת ודוקא לחתנים אמרו דומי' דעמרות כלות דמפרש
 בנסרא דסימא דהיא עיר של זהב, ובפ' כמה אשה אמר לא
 תצא אשה בעיר של זהב, מללך בחבול שרי, ואמרי' נמי ר'
 עקי' עכיר לרבתייהו ירושלים דרהבא וסברא הוא דרוקא
 הנהו שריגילין לעשותים הקפיד שלא לגנוז שמחה ביותר,
 כראמרי' נמי זה אפר מק"ה שבראש חתנים:

כא'י דכתיב קינה ודימונה ועדנה, רמ"א בשם ר"י יצחק
 דהרשן ז"ל דהא דרריש ששה עירות הללו משום דכמנין
 עירות של יהודה בפרסן תמצא ליה עינין ברישי ורדיק בפרסן
 תמצא ליה, ובכללן כ"ס וקום ליה דהיינו נכתבו לדרשא:
בובין שמצנפת בראש כ"ג, א"ר יבאי דאתה ש כתב בגין קרייה
 מצנפת כדכתי' נבי אהרן וכמצנפת כד יצניף, ונתת
 המצנפת, אבל כש' כהן הדיום קרייה מנכעו, כדכתיב ועשית
 להם מנכעות משום של כהן הדיום היתה גדולה וקרייה
 מנכעו, אבל של כהן גדול היתה קטנה, משום שהציץ ותפילין
 היו דוחים אותה כראי' בפ"ב דזבחים שערו היה נראה כן
 ציץ למצנפת שמה היה מניח תפילין וקרייה מצנפת, ואעי'ג
 דגבי ציץ כתיב מצת, לא על המצח ממש קאמר, דמתרגמי'
 מצחו בין עינוהו, ואמרינן נמי בקדושין נבי ינאי הקם להם
 בציץ שבין עיניך, ונרא' שהוא בניבא הראש כמו בין עיניך
 דתפילין, ומיהו אשכחן נמי בלשון התלמוד שקראו לשל הדיום
 מצנפת בימא' כפי' אמר להם המטונה, המטונה נימל' מצנפת
 של א' מהם, ואמאי היו שוות של כל ושל כ"ה, מ"ם נקטם
 הכא בנמן שהמצנפת בראש כ"ג לפי שלא אמרו אי"א לחתנים
 כדפרישי' והיינו כעין כ"ג שהיה ראש ושר בישראל:

דף ז ע"ב. **דכי** גיסין בתוספתא ימיט למורח הדרך, ול"ג
 וימינו למורח הדרך דלשלם ימינו למורח
 הדרך כשהולך מעכו לכבוש, ומיהו יש לומר דפעמים הדרך
 מתעקס ואין יסמן למורח, תקי' תר' ויחיל ז"ל דבתוספ' פ'
 בתרא דאהלות מיהא תני' אפמא דקתני היה הולך מעכו לכבוש
 ימיט למורח מהו' למערב הדרך ממאה, ות' הי' מקנינן ז"ל
 דכרייתא דכתוספתא' מתני' למסקנא דשעתי' דאמר רצועה
 נפקא מעכו לכבוש לצד הצפון והוא מאי' ויש ב' דרכים לכ'
 צדי הרצועה, א' פלמעה לצד המזרח, וא' פלמסה לצד
 המערב, וברייתא דהכא מיירי בהולך פלמעה לצד המזרח
 של